

ας; εἰς τὴν γῆν καὶ ἐκπειθόμες ἔξω τοῦ σκάφους, ἐργαζόμενοι μηδὲν εἰπόντες. Ήτο δὲ οὐτος παράστατος τις, δραπετεύεις καὶ κυρμέσθη ἐν τῷ φρενοκούλειον τοῦ Γεδλαμ.

*Ἐκτοτε ὁ Κ. Γρήν, πρὸν τὴν περαλόχην ἀγνοεστῶν τινας συνοδούπόρους, νομίζει φράγματον νὰ γνωρίσῃ αὐτὸν καλλιτῶν. Ἀλλὰ τῇ ἐπαύριῃ ἐφόροντισεν ὅπως ἀνεύρῃ καὶ ὀδηγήσῃ τὸν ἐκ τοῦ

φρενοκούλειον ἀποδέξαντα εἰς τὸ ἄσυλον αὐτοῦ.

(Γράμματα Επιβολής.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΟΥΜΑΣ

Αλέξανδρος Δουμᾶς, ὁ διάσημος δραματικὸς συγγραφεὺς καὶ δημοτικώτατος μυθιστοριογράφος τῆς Γαλλίας, ἐγεννήθη ἐν Βιλλερκούτερε τῇ 21 Ιουλίου 1803. Ο πατέρος του Αλέξανδρος Δάβιν Δουμᾶς, στρατηγὸς τῆς δημοκρατίας, ἦν υἱὸς τοῦ μαρχησίου Δάβιν Δειαπαιλλετερῆ καὶ τῆς αιθιοπίσσης Tiennette Δουμᾶ, τῆς δύοιας καὶ ἑταῖρες τὸ δόνομα, καταταχθεὶς εἰς τὸν στρατὸν παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ πατρός του. Ὅπ' αὐτὸ τὸ ὄνομα διεκρίθη καὶ ὁ γάλλος συγγραφεὺς, τοῦ δόποιου ἡ βραχεῖα καὶ οὐλὴ κόμη, τὰ γαρακτηριστικὰ καὶ τὰ παχέα χείλη ἀναμμυρίσκουσι τὴν Αφρικανικὴν καταγωγὴν του.

Ο πατέρος του, σύστις, ἐν παρόδῳ λέγομεν, ἦτον ἀνὴρ ῥωμαλεώτατος. τὸ πρωτότυπον τοῦ Πόρθου, δυσαρεστηθεὶς πρὸς τὸν Καπολέοντα ἐν Αιγύπτῳ, ἤναγκάσθη ν ἀποσυρθῆ τῇ; ἐνεργοῦ

ὑπηρεσίας, καὶ ἀπέθινε τὸ 1806, ἀφεὶς εἰς τὴν χήραν του τὴν φροντίδα τῆς ἀνατροφῆς τιῦ τετραετοῦς τέκνου των. Ο νέος Αλέξανδρος ἔδειξε τόσην στοργὴν πρὸς τὴν μάθησιν, διστηναὶς καὶ δισματριώτης του Ἀγγελος Πιτού, προτιμῶν τῆς Λατινικῆς καὶ τῆς Ἐλληνικῆς τὴν ἀγραν τῶν πτηνῶν καὶ τῶν χονίκλων καὶ τὴν λαθροθηρίαν, ἔνεκα τῆς δύοιας ἡγαγκάσθη νὰ τὸν ἀποπέμψῃ ὁ συμβολαιογράφος, παρὰ τῷ δύοις ὑπηρέτες ὧδε γραφεῖς.

Είκοσιατῆς ἦλθεν εἰς Ηαζισίους πρὸς ἐπιδίωξιν τύχης, ἐκτινήσας ἐκ τῆς Ιδιαιτέρας πατρίδος του με 2000 μόνον φράγκων ἐφόδιον, ὁ ἀνὴρ ὁ δόποιος μετὰ εἰκοσιατίαν εἶχεν εἰσόδημα 200,000 φράγκων περίπου. Ἔφερε συστατικὰς ἐπιστολὰς πρὸς πολλοὺς στρατηγοὺς φίλους τοῦ πατρός του, ἀλλὰ μόνος ὁ στρατηγὸς Φουά ἐμνήσθη τῇ ἀργαῖας φιλίας

καὶ ὑπεδέχθη αὐτὸν μετὰ στοργῆς καὶ προθυμίας νὰ τῷ φανῇ χρήσιμος πλήγη μεθ' ὅλας τὰς καλὰς διαθέσεις του ὑπέρ αὐτοῦ παρετήρησεν, ὅπερ ὁ καλός Αλέξανδρος οὐδὲν ἄλλο ἐγνώμονεν ἢ μόνον νὰ καλλιτέχει φίλον τὴν συνέσησε λοιπὸν αὐτὸν εἰς τὸν Δουκατῆς Αύγρηλίας καὶ κατέβησε νὰ προσληφθῇ ὡς ἔκτακτος γραφεὺς εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δουκός με 1200 φράγκων ἐτήσιον μισθόν. Ο νεανίας ἀπεδέξατο εὐγνωμονῶν τὴν θέσιν «νὰ ζήσῃ ἐκ τῆς γραφῆς του», ὑποσχόμενος εἰς ἑαυτὸν «νὰ ζήσῃ τιμέσαν τινὰ ἐκ τῆς γραφῆς του», καὶ παρεδόθη μετὰ σπουδῆς καὶ ἀπλησίας εἰς τὴν μελέτην.

Ηρέστη γράφων καὶ δημοσιεύων στίχους καὶ δράματα, ἀλλὰ τὸν πρῶτον θρίαμβον ἤρατο τὴν 11 Φεβρουαρίου 1821 διὰ τοῦ Εστορικοῦ δημάρτιου. Ο Ἐρότης Γ. καὶ ἡ Λούλη του κατὰ τὴν παράστασιν ἔζωκε τὸ